

III Girl's day a l'Institut Montsià d'Amposta

El proper dia 8 de març l'Institut Montsià celebra el III Girl's day Ins Montsià, amb l'objectiu de mostrar i promoció els cicles més tecnològics entre les alumnes.

Obert el segon termin

El Centre UNED de Tortosa està obert el segon curs, Màsters, Microt

«Aquí he guanyat qualitat de vida i em sento a casa»

M. PALLÁS
TORTOSA

El cas de la psicòloga Vanessa Esteller, tortosina de 29 anys, reflecteix molt bé aquella generació de joves que després d'estudiar i treballar uns anys a una ciutat més gran, estan tornant a establir-se a la seua ciutat natal. El passat mes de setembre va obrir al cor de Tortosa l' aixopluc, un centre d'intervenció psicològica infanto-juvenil.

Després d'estudiar psicologia a Tarragona i fer un màster de psicologia general sanitària, Esteller va començar a treballar amb intervenció a domicili a Tarragona amb un xiquet amb autisme. «Jo encara no tenia clar a què em volia dedicar, si infants, adults... I a partir d'aquell cas vaig començar a conèixer el món de l'autisme, em vaig interessar i em vaig començar a formar en trastorn de l'espectre autista i neurodesenvolupament», explica al *Diari*.

Arran d'aquesta primera experiència, va començar a treballar

La psicòloga Vanessa Esteller va tornar a Tortosa i ha obert un centre d'intervenció psicològica infanto-juvenil, l' aixopluc. FOTO: JOAN REVILLAS

amb més casos a altres municipis com Cambrils, a un centre privat de la Selva del Camp i posteriorment al Centre de desenvolupament infantil i atenció precoç (CDIAP) a Tarragona. En total, des que va començar els seus estudis, Esteller va viure 11 anys

fora de la seua ciutat. Però llavors esclatà la pandèmia i va passar el confinament a la caseta de camp dels seus pares, a Tortosa, amb la seua parella. «El punt d'inflexió per tornar a les Terres de l'Ebre va ser la pandèmia. Aquí podíem sortir a passejar,

estàvem envoltats de natura... Però la decisió per tornar no va ser gens fàcil. La meua parella podia combinar-se la feina entre Tarragona i Tortosa, però jo tenia tota una vida laboral muntada allà, coneixia els serveis de Tarragona i ells ja em coneixien a mi... Era deixar una feina fixa i anar a un lloc on sí que tenia família i era la meua ciutat, però on no sabia què hi trobaria a nivell laboral, ja que havia estat apartada durant anys».

Per tot plegat la jove va estar el primer mes anant i venint de Tarragona, fins a fer el pas. Amb la seua parella es van quedar la caseta de camp, van fer-hi reformes, i des de l'agost passat que hi viuen. Un mes després sortiria una oportunitat i obriria el seu propi centre a Tortosa, especialitzat en TEA, l' aixopluc.

«Al final a Tarragona teníem la sensació d'anar de casa a la feina i no tenir vida. Tortosa és una ciutat tranquil·la, hem guanyat qualitat de vida i em sento a casa. Tinc la meua família i els amics de tota la vida», clou.

«La pandèmia ens ha empès a viure a l'Ebre»

M. PALLÁS
DELTEBRE

L'estreta connexió de les Terres de l'Ebre amb la natura i la necessitat d'un estil de vida més tranquil i d'un canvi d'aires van convèncer l'arquitecta Sheila Aguilar i la seua parella a marxar d'Igualada per instal·lar-se a Deltebre i iniciar una nova vida.

La jove igualadina, de 30 anys, treballava a una enginyeria de Manresa, però amb la seua parella feia temps que els voltava pel cap la idea de viure a un poble més petit.

«Encara que no és molt gran, Igualada segueix molt la tònica del ritme accelerat de Barcelona. Arran de la pandèmia, vam pensar realment què volíem a la nostra vida: és a dir, més tranquil·litat i treballar per viure, i no viure per treballar», explica. «Pensàvem anar a viure a un poble, no vam pensar directament amb les Terres de l'Ebre. Però sempre havíem vingut a estiu a Delta, i vam dir, per què no?».

L'arquitecta d'Igualada, Sheila Aguilar, s'ha establert recentment a Deltebre amb la seua parella. FOTO: JOAN REVILLAS

Com que coneixien especialment Deltebre i Riudar per haver-los visitat sovint amb autocaravana, la parella va decantar-se pel municipi. Primer hi va anar ell, en trobar ràpidament feina al polígon de Camarles, i uns mesos després va arribar ella.

«Primer volíem estar segurs d'estar aquí... I arquitectura és una carrera llarga i jo volia treballar del meu àmbit», declara. Finalment a Aguilar va sorgir-li una oportunitat a un despatx amb un aparellador, a l'Aldea, i va deixar la seua feina a Manresa

per venir a viure a les Terres de l'Ebre. «Fa sols un mes que vivim aquí, però estem encantats, molt contents. La pandèmia ens ha empès a viure a l'Ebre, hi ha contribuït, però la nostra idea és que si funciona i estem a gust ens quedarem aquí i hi farem arrels».

La parella valora de les Terres de l'Ebre especialment el seu contacte més directe amb la natura. Tenen dos gossos i gaudeixen molt passejant per la zona del parc fluvial de Deltebre, a la vora del riu i del pont Lo Passador que uneix el municipi amb Sant Jaume d'Enveja. «Per a nosaltres és realment un entorn idíl·lic. I ens hem adonat que al Delta hi ha un altre ritme de vida, tot va més pausat en general», afirma Aguilar.

Ara, dedicaran alguns caps de setmana per conèixer la resta de les Terres de l'Ebre. «La veritat és que ara estem descobrint molt més que quan estàvem de vacances. Hem conegut Tortosa, Amposta... I Poble Nou del Delta també ens ha agradat molt», tanca.